

faa en Bestemmelse herom ind i Lovforslaget i anden Form end den, Lovforslaget har faaet, og som jeg skal omtale om lidt, saa er det naturligvis først og fremmest, fordi man paa den Maade ikke vil være i Stand til at tilvejebringe Pengene i et overskueligt Tidsrum. Der kan altid være delte Meninger om, hvor meget en særlig Broafgift vil kunne indbringe, men saa meget er sikkert, at i de første Aar, medens Brobygningen staar paa, vil det kun blive forholdsvis smaa Beløb, der paa den Maade kan indvindes, og dertil kommer, at det vil altid være forbundet med nogen, maaske endda ret betydelig Udgift at faa denne Afgift opkrævet, og man vil saaledes ikke være sikker paa at kunne skaffe Midlerne til Veje indenfor en rimelig Tid. Men selve Tanken om en Broafgift er i sig selv saa naturlig, at man ikke helt har villet opgive den. Derfor har man, som det vil ses af Ændringsforslag Nr. 3 til § 4, forment Slutningen af Paragraffen saaledes, at man siger, at „i den sidste Rigsdagssamling, forinden Anlægget kan paaregnes fuldført, bliver der af Ministeren for offentlige Arbejder at forelægge Rigsdagen Forslag til Lov om en Broafgift for Benyttelse af Færdselsbroen“. Derved har Udvalget villet sikre sig, at man til sin Tid, naar Færdselsbroen er nær sin Fuldendelse, maa komme til at beskæftige sig med Spørgsmaalet her i Rigsdagen. Men Udvalget har selvfølgelig ikke paa nogen Maade villet sige i Øjeblikket, hvorvidt en saadan Afgift til sin Tid skal vedtages eller ikke vedtages. Det overlader man naturligvis ganske til Rigsdagen til den Tid, og det er ogsaa det naturligste at gøre dette. Der er neppe nogen, der tror, at der vil blive Tale om at tage Broen i Brug før tidligst i 1934, og det er naturligt, at Rigsdagen vil have langt lettere ved at tage Stilling til Spørgsmaalet henimod 1934. Udvalgets Flertal mener blot, at vi ved at fastslaa, at der skal forelægges Forslag til den Tid, har givet Rigsdagen Adgang til at gennemføre en Broafgift, hvis den finder det oportunt at gøre det. Vi har samtidig i Slutningen af Paragraffen fastslaaet, at for saa vidt Rigsdagen til den Tid gennemfører en saadan Broafgift, skal den gaa ind i den almindelige Motorafgift, og da vil de Penge, de 6½ Mill. Kr., der er taget ud af Motorafgiften i disse Aar, være at betragte som udredede forskudsvis og altsaa i Løbet af en Aarrække blive tilbagebetalt gennem Broafgiften. De nærmere Enkeltheder angaaende dette vil da naturligvis være at udforme i det Lovforslag om Motorafgift,

der ligger paa Tingets Bord i Øjeblikket, og det bliver jo navnlig det Udvalg, som beskæftiger sig med dette Forslag, der vil komme til under en eller anden Form at skaffe Plads for disse 500 000 Kr. aarlig. Udvalget angaaende Broen har sagt, at disse Penge skal tages forlods af Motorafgiften. Det er udtrykkeligt sagt, at de skal tages forlods; og det er i Betænkningen, i alt Fald fra et Flertals Side, sagt, at vi gaar ud fra som en Forudsætning, at disse 500 000 Kr. ikke skal berøre den Interesse, som Kommunerne og andre Institutioner har i denne Motorafgift. Vi har derved villet undgaa, at man ved at sætte dem ind enten paa den ene eller paa den anden Konto i denne Lov kom til at forrykke de Forhold og den Skala, som findes i denne Lov. Kun ved at sige, at de skal tages forlods har vi kunnet give det andet Udvalg Lejlighed til at anbringe de Penge paa den Maade, som det maatte finde forsvarligt; og da man jo maa gaa ud fra, at det, der er udtrykt gennem Flertallets Betænkning her, nemlig en enstemmig Tilslutning til, at Broen bør gennemføres, er tilstrækkelig tydeligt, saa har vi ikke næret fjerneste Betænkelse ved at overlade til Rigsdagens andet Udvalg nærmere at udforme, hvorledes man vil anbringe disse 500 000 Kr. Dette er i store Træk de Synspunkter, som har bevirket, at Flertallet har stillet Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 4, som jeg her har gjort Rede for.

Jeg vilde gerne samtidig gøre opmærksom paa Ændringsforslag Nr. 2 til § 4, der er stillet af et Mindretal, nemlig det ærede Medlem Hr. Steen. Det ærede Medlem fæster der sin Opmærksomhed ved to Punkter; for det første gør det ærede Medlem gældende, at det Beløb, der skal medgaa til Bygningen af Lille Bælts Broen, ikke, som forudsat i Lovforslaget, er 6½ Mill. Kr., men kun 5 Mill. Kr., idet det ærede Medlem hævder, at de 1½ Million i Virkeligheden er bevilget i 1924, og at de derfor ikke bør tages med her. Nu vil jeg dertil sige, at rent formelt har det ærede Medlem naturligvis Ret; men vi, der var med i Arbejdet for Jernbanebroen i 1924 — jeg ved i hvert Fald for mit Vedkommende, at jeg ikke et Øjeblik er i Tvivl om, at Forudsætningen for disse 1½ Mill. Kr.'s Bevilling den Gang var en saadan, at den højtærede Minister har været fuldkommen berettiget, og Udvalget er ogsaa fuldkommen berettiget til at tage disse 1½ Mill. Kr. med nu. Hvad var det nemlig, man hæftede Opmærksomheden ved i 1924 angaaende disse 1½ Mill. Kr.? Det var dette, at man